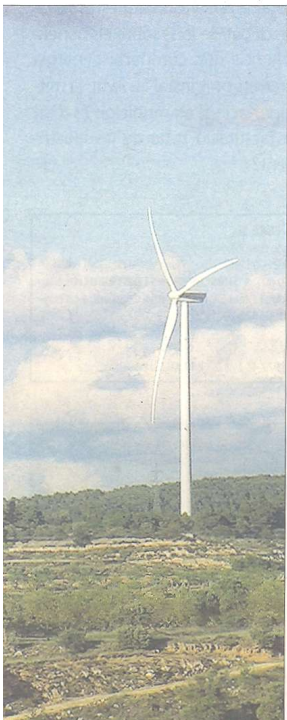

dès i l'Alt Camp (33 megawatts), Ribera d'Ebre i Baix Camp (amb 120), Segrià i Ribera d'Ebre (60 megawatts), la Terra Alta (amb 90) i Anoia i Segarra (amb 100). Segons va justificar el Govern fa cinc anys, aquestes set zones reunien els requisits de disposar de vent suficient, estar situades en sòl que presenta viabilitat des del punt de vista ambiental, urbanístic i paisatgístic, i comptar amb evacuació de la producció a la xarxa elèctrica. En total, les zones aprovades sumen una potència total de 769 megawatts.

Malgrat la voluntat de consens per impulsar els parcs, la instal·lació d'aerogeneradors va resultar conflictiva a molts municipis del territori. Prova d'aquest malestar són les diferents agrupacions veïnals que es van gestar a principis de la dècada passada per mostrar oposició a la ubicació dels aerogeneradors. ■

"El Pla Estratègic fa una aportació útil, però cal introduir-hi accions de transformació econòmica"

ENTREVISTA Pere Torres

Secretari d'Economia i Competitivitat del Govern

TORTOSA Redacció

Pregunta: Quin ambient s'ha trobat a la reunió del CESTE tenint en compte que en la darrera trobada es va posar en qüestió el pla estratègic redactat per la URV?

Resposta: Extraordinàriament constructiu. Aquesta reunió era una continuació de l'anterior. En la prèvia vam manifestar la necessitat d'anar més enllà del pla que proposava la URV. En quin sentit? Que era un document que no concretava prou bé quines aportacions es podien fer al desenvolupament de les Terres de l'Ebre i amb independència de les estratègies generals de desenvolupament econòmic i de país. I consideràvem anòmal pensar que el model de desenvolupament a les Terres de l'Ebre no fos coherent amb el model de la resta del país. Les grans estratègies s'han fet durant el 2013 i el 2014, després d'un treball intens de diàleg amb els agents econòmics i socials. I avui disposem d'una estratègia industrial, energètica i digital que marca horitzons molt clars i precisos. I sobre aquesta base cal singularitzar una proposta de pla de desenvolupament a les Terres de l'Ebre.

P: Però entén la decepció que hi va haver al territori després de tant de temps esperant el pla estratègic i que llavors es digués que no era vigent?

R: En cap moment ha estat vigent. Un pla ha d'estar en un moment o altre aprovat per qui ha d'assumir la realització de les accions previstes. Això no s'havia produït en cap moment. Era un treball elaborat per la URV, que havia aconseguit recollir l'opinió i les expectatives de molts agents del territori, però que mai havia estat assumida per cap organisme ni institució. És una

aportació útil i interessant, però ara el que necessitem veure és de quina manera som capaços d'introduir aquelles actuacions que provoquen transformació econòmica al territori.

P: El diputat d'ERC Lluís Salvadó, fins i tot va demanar la seua compareixença al Parlament.

R: És cert, però ara ja no es podrà fer perquè el Parlament s'ha dissolt. Jo hi hauria anat encantat.

P: I què hauria explicat?

R: Que no ha sigut una despesa inútil. Hi ha un treball aprofitable perquè aquest procés d'anàlisi i reflexió de recollida d'expectatives i de sistematització són aportacions que no seran menys tingudes, però no n'hi ha prou. A partir d'aquest document i a partir del que marquen les estratègies generals sectorials i de desenvolupament econòmic de Catalunya, hem de trobar la singularització per a les Terres de l'Ebre i poder definir un pla d'actuació a mitjà termini, per uns quants anys, que estiga àmpliament consensuat, des del punt de vista institucional i dels agents econòmics i socials i sobretot trobar actuacions crítiques que poden servir de desllorigador, perquè hi ha determinats aspectes del desenvolupament que no acaben de funcionar, i trobar quines accions poden trencar aquesta inèrcia.

P: En què desentonava el Pla Estratègic amb les estratègies de país?

R: Doncs no té en compte la prioritització dels sectors econòmics. Catalunya ha fet una aposta per identificar quins són els sectors econòmics que cal prioritzar en el seu desenvolupament. El document no ho té en compte perquè és previ al procés. No té en compte la reforma del model d'inno-

una faena de recopil·lació de propostes, d'inquietuds i d'expectatives de diferents agents del territori que s'han organitzat de manera interpretable. Tot això és un punt de partida que aprofitarem.

P: A partir d'ara què passarà amb aquest pla? Tenen prevista una data per presentar-lo?

R: Igual que no creiem que no es pot dir al govern de manera unilateral: aquest és el pla estratègic que heu d'aplicar. Tampoc creiem que s'haja de fer al revés i diguem al territori: aquest és el pla que s'aplicarà. Hem explicat al CESTE que estructurarem tot el contingut d'aquest nou model en cinc blocs: competitivitat, ocupació i ocupabilitat, desenvolupament territorial, cohesió social i governança. Comencem pel primer, per competitivitat. S'organitzaran tres jornades de treball sobre suport a l'empresa, comerç i turisme. Es faran amb una participació tan representativa com es vulga des del territori i dels màxims responsables del Govern. L'objectiu és que, en tres jornades, partint de les estratègies generals de país i del treball de la URV, acabem d'identificar quines són les accions crítiques. No aquelles de més a més, sinó aquelles concretes que han identificat un problema de desenvolupament econòmic i que necessita trobar una solució i convertir-ho en una pla operatiu d'actuació amb calendari pressupost i assignació de responsabilitats. Tot el procés hauria d'estar acabat a finals d'any i començar el 2016 amb una pla prou ampli que garantisca tres coses: coherència amb el model general de desenvolupament; visió a mitjà termini identificant accions que s'han de fer al llarg del procés; i consens ampli. És el moment en què tots ens hem d'arromangar i definir què és exactament allò que hem de trencar. ■

vació empresarial que s'ha posat en marxa ni tampoc el redisseny de les polítiques d'internacionalització empresarial; no ha tingut en compte la proposta de model de transició energètica on les Terres de l'Ebre poden tindre una singularitat molt clara. Ni tampoc en tota l'estratègia de digitalització de economia productiva

P: Però qui no té en compte a qui? Perquè durant tot aquest procés el pla estratègic s'està redactant.

R: El PI és un treball clàssic de planificació estratègica que s'ha fet anteriorment a la proposta àmpliament consensuada amb molts diferents agents. Quan ens van lliurar el projecte ja ho sabíem perquè s'havia encarregat amb anterioritat a aquesta legislatura i arribava abans que aquest procés de transformació, que és necessari per no repetir els errors que ens han portat a la crisi econòmica. Ho hem fet durant el 2014 i ara tenim propostes de futur que han de marcar el futur de l'economia catalana. Per això hem d'intentar que el pla estratègic de les Terres de l'Ebre siga coherent amb això.

P: Què es pot aprofitar?

R: Els deu grans objectius estratègics que marca, que són evidents, però que val la pena tindre'ls en compte i posar negre sobre blanc. També es pot aprofitar totes les propostes d'orientació, d'iniciatives i expectatives que fa, en recull moltíssimes. Som conscients que, per metodologia de treball, més que una faena d'idear pla estratègic s'ha fet